

Her Şey Ölürlen Güven Aramamak Gerek

– safdeha · 15 Haziran 2017

Bir kişinin kendi evine misafir edeceği, başka kişi ya da kişiler hakkında temel kıstasları vardır ve geneldir. Evinin kapısından içeri giren kişiye, özelini açmıştır, ona güvenmiştir. Paylaştığı gizinin, hiçbir yere gitmeyeceğinden, dillendirmeyeceğinden, onu zor duruma düşürecek paylaşım oluşturmayacağından emindir. Yer, içer, konuşur, dertleşir... Hiçbir düşünmeye maruz bırakmayacak paylaşım olur. Bu da onu çok mutlu eder, karşısında ki mutlu mudur düşünülmeden!

Burada şu soru sorulabilir, biz böylesi özelimizi birine neden açmak isteriz, bu kişi ya da kişilerin sırrımızı görmesine neden ihtiyaç duyarız, bu aşırı güven duygusunu nasıl keşfederiz? O paylaşılan kişilerin, var sayalım ki zaafı vardır ve bu özelimizi başkalarına deşifre edebileceği gerçeğini de... Bu gerçeği nasıl görmezden geliriz. Kendimizi tanımak fırsatını bulamadığımız günümüz kısır paylaşımları ile bu derece nasıl bir başkasına güvenebiliriz...

İnsan kendisini tanımadığı gerçeği ile birisiyle çok uzun konuşsa ya da paylaşırsa; kendisiyle veya karşısındaki ile ilgili gizlerini görmesine temel neden midir? İnsan ilk defa gördüğü ile çok defalar gördüğü arasında ki tercihi buna nasıl bir kıstas olabilir ki... Burada temel neden, kendisinin ne istediğini bilmediği, kendisini tanımadığı gerçeğidir. İnsan kendisiyle ilgilenmek ve ne istediğini anlamak için uğraşmıyor gerçeğidir. Ben kimim, nereden geldim nereye gidiyorum, yaşamıma yansıyan kabullerim benim kişiliğimi ne kadar yansıtır gibi... Bir ezber toplum yapısı vardır ayıpları ve kusur aranan koşulları da...

Kişi neden yılandan, fareden, yükseklikten, savaştan, yalandan, aldatılmaktan... Korkar ki! İnsandan başka her canlı doğal çevrenin içinde, üstelik içinde ölüme olsa yaşamını devam ettirirken, bulunduğu yerden ayrılmazken, insan neden korkuları yüzünden sürekli yer değiştirir ki... Diğer yandan, deprem olan bir bölgede oturmaya devam eder, Yağmur ile gelecek sel ile toprak kaymalarının olası risklerine rağmen oturmaya o yerde devam eder ki... Arada ki fark, zamanla ilgili sanırım. Kişi bulunduğu yerde her an yılan ile karşılaşır ama deprem ile yıllar sonra... Güvende zamanla ilgili bir gerçek sanırım. Onun risklerinin ortaya çıkması uzun yıllar sürebilir. Böylece biz insanlara en doğal şartlarda güvenmeye devam ederiz. Aldatılmak ya da depremle karşılaşmak tesir olarak aynı şiddettedir.

Evleniriz, her şeyimizi paylaşıyoruz... Paylaşılan her şey oturmuş olduğunda, heyecanını yitirdiğinde mutsuz olduğumuzu düşünür ve başka arayışlar içine gireriz. Bu hislerimizi bize güvenen eşimizle paylaşmayız, paylaşmak korku verir, yılanı görmek gibi... Her şey bir zaman kavramı ile ortaya çıktığında, işte o an deprem olur. Değişim birdenbire olur! Söylenmeyen her şey dile gelir, artık korkulanın değeri kalmaz. Ölmek istemiyorum, ayrılmak istemiyorum mücadelesi sarar, yeniden güven duygusu üretilmeye çalışılır. Başarılması da zordur da artık... Korku, uzun bir süre sonra gelen felaketler için hissedilmez. Bu

yüzden bir güven duyarız uzun süre paylaşım yaptığımızı kişilere, evimizin kapısını da kalbimizin kapısını da açarız. Her an yılan görme şüphesi içinde ki paylaşımlara güvensizlik notu ekleriz. Oysa yılan gizli bir tehlike değildir, o anki şartlarda mücadele edersin ve korkuyu kaynağından çözersin. Ama güvendiğin kişinin ortaya çıkardığı korkuyu çözmek, kesilmeye mahkûm kangren ayak gibidir... Ayağınız kesilmek zorundadır ve sakat yaşamaya mahkûm edilirsiniz.

En iyisi, güven duygusunu bir zaman kavramı içinde aramak yerine, o anı yaşamak... Çözümleri o anda bulmak ve yaşamaya çabalamak en iyisidir. Yılanı öldürürsünüz ve korkuda biter. Hiçbir şeyden de korkmazsınız, güven de aramazsınız. Deprem olsa da, sizin eviniz yıkılmaz...

Günümüzde, güven duygusu ile paylaşımlar ve toplumsal sıkıntılar had safhadadır. İster tanıyın ister tanımayın, kimi nerede görürseniz görün, konuşmaya ve paylaşmaya fırsat tanıyın, eğer yılan olduğunu görürseniz ne yapmak gerektiğini bilirsiniz, değilse paylaşmanın hazzını yaşarsınız... Toplum birbirini tanır ve kaynaşır. Komşu komşuyu tanır, sokakta ki insanlar birbirini tanır, selamlaşır. İletişim diye ben buna derim.

Son kelam, iletişim bu kadar basittir.

Saffet Kuramaz